

Иван Вазов

Ти казваше...

Ти казваше: „Душите сродни наши
са слени, и сърцата наши тоже,
простора да ни раздели не може,
световний шепот също не ни плаши.“

Ти още казваше: „По планините
бор и маргаритка заедно виреят,
еднакво дишат, дружно песен пеят
на пролетното слънце под лучите.“

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5127>]